Адам Міцкевич

Пісня Філаретів

Перекладач: Д.Паламарчук

Джерело: Міцкевич Адам. Вибране: Поетичні твори.— К.: "Веселка", 1984

Довгих літ нам веселих! —
Ми живем тільки раз.
Хай немарно цей келих
Вабить в юності нас.

Пускай чарку по кругу,
Випив першу — пий другу,
Хили повну до дна,
Несе втіху вона.

Чужа річ в нас не модна,
П'ємо ж польський тут мід.
Краща пісня — народна,
Кращий — братній нам рід.

Греків, римлян трактати
Гриз не з тим же, щоб гнить:
А як греки — гуляти,
І як римляни — бить!

Онде правники. Пінні
Теж їм келихи став.
Нам правиць треба нині,
Взавтра треба нам прав!

На вершину свободи
Не вітійством зійти.

Там, де дружба і згода,
Слів не треба, брати!

Хто метал гнув і плавив,-
Сплавив срібло і час.
Ми ж із срібних металів
Тягнем Бахуса квас.

Мудрий, хто без вагання
Взяв з наукою шлюб,
Той, хто солод кохання
З любих витягнув губ.

Хоча й міряв дороги
Зір-планет,— все життя
Архімед був убогий,
Бо не мав опертя,

Але нині, Ньютоне,
Хтівши рухать світи,
Злічи наші загони,
Скажи: "Досить, брати!"

Метра, циркуля самі
Уживайте до брил.
Міряй сили на замір,
А не замір до сил.

Де завзяття і віри
Жар в серцях не затух
Спільне благо — нам міра,
Циркуль — поривів дух.

Довгих літ нам веселих,
Бо живем тільки раз.
Золотий осьде келих:
Пий — не ждатиме час!

Дні поглине веселі
Бистра часу ріка,
Зімкне очі нам Фелі2
Філаретська рука.

1Філарети — Учасники таємного студентського товариства.
2Феля — приятелька членів товариства філаретів Феліція Пшецішевська, в яку був закоханий товариш Міцкевича Томаш Зан, один із організаторів патріотичних студентських товариств у Вільні.